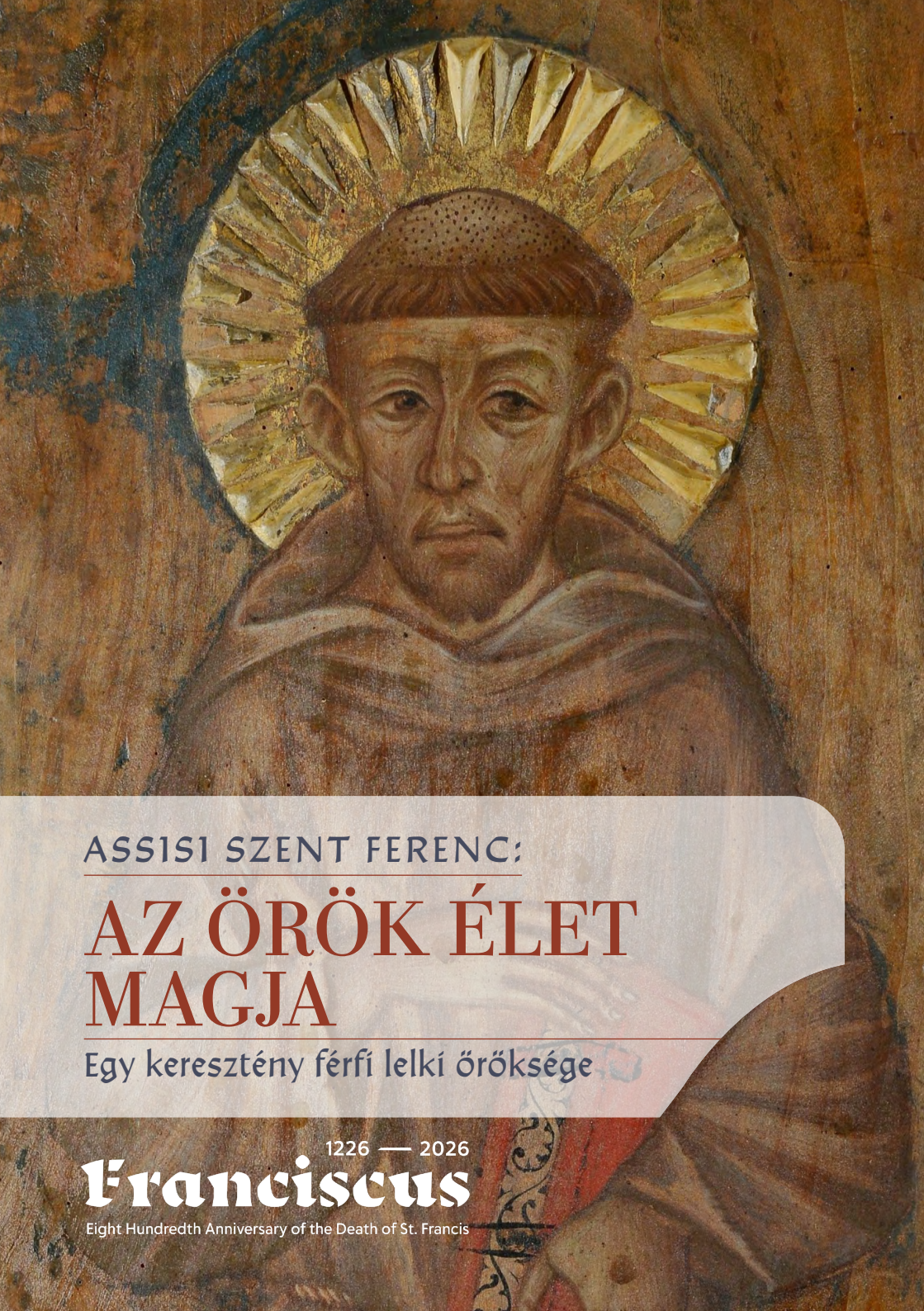

ASSISI SZENT FERENC:

AZ ÖRÖK ÉLET MAGJA

Egy keresztény férfi lelki öröksége

1226 — 2026

Franciscus

Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis

On the cover: San Francesco, tempera su tavola, Cimabue
© Museo della Porziuncola presso la Basilica di Santa Maria degli Angeli ad Assisi.

Layout and graphic design: Communications Office of the OFM General Curia

Nyolcszáz évvel ezelőtt Assisi Szent Ferenc elhagyta ezt a világot. De a mag, amit elültetett, továbbra is hajt.

Szent Pál a Galatákhoz írt levelében titokzatosnak tűnő szavakat ír: „*Aki pedig a Léleknek vet, a Lélekből arat majd örök életet.*”¹

Ezek a szavak Ferencben beteljesedtek. Miután befogadta magába Jézus Lelkét, odáig menően, hogy saját testében viselte a Megfeszített jegyeit, maga is az evangélium magjává vált, amely az örök élet gyümölcseivel van tele.

Ez az az értékes örökség, amit ránk hagyott. Egy olyan örökség, amely ma is szól a mi generációnk szívéhez és elméjéhez, ezzel segítve bennünket hinni az evangéliumban, eljutni „*az Úr lelkének és szent működésének birtoklására*”,² és hogy a béke jeleivé váljunk.

Ezzel a levéllel szeretnénk megköszönni az Úrnak az evangélium magvát, amelyet 800 évvel ezelőtt elültetett az Egyházban, és amely ma is él és gyümölcsöt hozó. Együtt szeretnénk felidézni ennek a keresztény történelemnek néhány alapvető szempontját. Ezek a szempontok örökségül szolgálnak mindazok számára, akik Ferenc példáját követve az Úr Jézus nyomdokaiba kívánnak lépni.

A végrendelet fog minket vezetni, amelyet a Szent nem sokkal halála előtt írt. Ebben Ferenc felidézte tapasztalatainak kulcsfontosságú pillanatait: a kezdeti eseményeket, a találkozást az Egyházzal és a testvéreivel közösen megtermett gyümölcsöket.

¹ Gal 6,8.

² RB 10,8.

Csak ebből a múltból kiindulva – mondta – lehetséges megérteni a jelent és építeni a jövőt.

Így tehát számunkra is értékes örökséget jelent ez az elbeszélés „Ferenc szándékainak” megértéséhez. Így választhatjuk ma újra a mi evangéliumi hivatásunkat, összhangban a Szent által megélt keresztény élet tervével.

1. A találkozás, ami mindent megváltoztat

Egy irgalommal és hittel teli mag

*„Az Úr a következő módon mutatta meg nekem,
Ferenc testvérnek, hogyan kezdjem el a bűnbánattartást”³*

Így kezdődik a Végrendelet. Ferenc egy mély megtérésről számol be: az Úr gyökeres változást adott neki életszemléletében és élettapasztalatában. Ez már nem a lovag logikája, akinek mindenekelőtt fel kell emelkednie a hatalomba. Hanem a testvére, aki osztozik a legkisebbek sorsában, a legkisebbek közé süllyed, akikhez ő is tartozik, mert ő is leprás. Ez egy olyan megtapasztalás volt, amely átalakította szíve ízlését és elméje logikáját. Megszabadította őt a vetélkedés uralta lét keserűségétől. Elvezette őt a megosztás örömében átadott élet édességéhez.

A leprások szemei

Ez a fordulat egy kettős találkozásnak köszönhető. Először is a leprások arcával ⁴. Ferenc elhagyta Assisi kényelmét, és közéjük ment. A Végrendelet egyszerű és mély szavakkal emlékezik erre: „És maga az Úr vezérelt közéjük, és én irgalmasságot cselekedtem velük.”⁵

³ Végr 1.

⁴ Végr 1-3.

⁵ Végr 2.

Íme a kulcsszó: irgalmasság. Ferenc élete nem azért változott meg, mert a szegénységet választotta, hanem azért, mert irgalmasságot cselekedett. Természetesen a szegénység volt az út amin ide megérkezett. Ha nem közeledett volna hozzájuk, osztozva a szegények sorsában, nem szentelhette volna szívét a nyomorúságuknak.

A szegénység választásában rejlik minden más erény, amely Ferenc számára kedves volt: az alázat, a türelem, az egyszerűség, a minoritás. Nélkülük nem lenne irgalmasság.

Ezért nem szabad soha szétválasztanunk a két szót. Az irgalom nélküli szegénység bálvánnyá válik. Az irgalom szegénység nélkül ideológiává redukálódik.

EMLÉKEZTETŐ

- *Az irgalom nélküli szegénység bálvánnyá válik.*
- *A szegénység nélküli irgalom ideológiává redukálódik.*

A Megfeszített szemei

A megtérés akkor teljesedett be, amikor Ferenc találkozott a San Damiano-i megfeszített Krisztussal. Előtte fakadt elő a szívéből az az ima, a *Pater Nosterrel* együtt, amelyet a testvéreivel állandóan mondott, és amelyről később ismét be akart számolni a Végrendeletében: „*Imádunk téged, Legszentebb Urunk Jézus Krisztus, itt és a világon lévő minden templomokban, és áldunk téged, mert szent kereszteddel megváltottad a világot*”⁶

⁶ *Végr* 4-5.

A megfeszített Krisztus dicsőséges arcán Ferenc a Fiúnak az Atya felé fordított nyitott tekintetét látta. Ezek a szemek Isten szeretetének biztos jelei voltak minden sebesült, üdvösségre szoruló ember iránt.

Ez volt a „kereszt igéje”,⁷ amit a San Damianóban hallott: Isten szegénnyé lett, közénk jött, hogy irgalmasságot cselekedjen velünk. Itt és minden más templomban, ahol a dicsőséges Krisztust szemlélte, ezt az imát ismételte, mintegy hittapasztalatának szintézisaként annak az arcnak az irányában, amelyben minden alkalommal felismerte, ezért imádta és áldotta, dicsérte és megköszönte a szeretetet, aki az Isten.

Egy új ember született.

A leprások és a Megfeszített tekintete az örök élet magját adta Ferencnek. Attól a pillanattól kezdve a Krisztusban kinyilatkoztatott Atyaisten dicséretében, önmaga iránti alázatban, szeretett fiúnak érezve magát, és minden ember iránt irgalmasan, áldott testvérként fogadva kezdett el élni. Egy új ember született, akiben az evangélium gyökeret vert, így igazi és új bölcsességet nyert önmagáról, az emberiségről és Istenről.

Ez az első örökség, amit Ferenc ránk hagyott: a szegények és a megfeszített Krisztus, mint az életről alkotott keresztény elképzelésünk alapvető és meghatározó vonatkoztatási pontjai. Ezt elfelejteni és másképp élni azt jelenti, hogy hagyjuk elpárologni ferences hivatásunkat, igazi bűnbánatunkat, azaz evangéliumi megtérésünket.

⁷ 1Kor 1,18.

2. Az Egyház, egy szegény, de termékeny föld

Hová ültessük a magot

Megtérése után Ferenc egy döntő kérdéssel nézett szembe: hová ültesse el a magot, amelyet Isten engedett benne megszületni? Milyen talaj a legalkalmasabb arra, hogy növekedjen és gyümölcsöt teremjen?

Az egyházi helyzet abban az időben nem volt könnyű. A papság gyakran erkölcsileg és lelkileg elszegényedett. Sok világi mozgalom, erős evangéliumi elkötelezettséggel, megítélte, elmarasztalta és elhagyta ezt az egyházat.

Ferenc számára azonban az Egyház továbbra is a példabeszéd te-repe maradt, amelyben a Magvető⁸ soha nem hagyta abba a magvetését. Még a sziklák, tövisek és a kemény föld ellenére is az a mező maradt az a hely, ahol az evangéliumi mag kicsírázhatott.

San Damiano: megtanulni szeretni az Egyházat

Ferenc körülbelül egy évet töltött a San Damianóban, miután elhagyta az apai házat, és szakított annak kereskedelmi és versengő

⁸ Lásd *Mt* 13,1-23, *Mk* 4,1-20 és *Lk* 8,4-15.

szemléletével⁹. Ez volt az az időszak, amikor Ferenc az egyházi életben nevelődött, megtanulva alázattal és hűséggel szeretni azt anélkül, hogy a tökéletesek lelki büszkeségébe esne. A szegény Péter pappal élt együtt,¹⁰ aki ott szolgált. Barátság szövődött közöttük¹¹.

Ebben az időszakban *„határtalan bizalmat adott neki (nekem) az Úr és ad szüntelenül papjai iránt”*,¹² vagyis az Egyházba. Egy olyan mély élmény, amely örökre megmaradt: *„...ha szegényes papokkal találkoz-nék a világban, ... úgy akarom tisztelni, szeretni és becsülni őket és a többieket, mint uraimat”*¹³

Ezzel a szegény pappal evangéliumi identitása szempontjából döntő időt töltött együtt. Annak az Egyháznak a hitében nevelték, amelyet azon szentségi helynek ismertek el, mint ahol Isten szeretete megnyilatkozik.

EMLÉKEZTETŐ

- Az Egyház, minden tövisével együtt, megmarad annak a helynek, ahol az evangéliumi mag kicsírázhat.

Az Eucharisztia: a misztérium szíve

Az Eucharisztia volt ennek a misztériumnak a biztos bizonyítéka. Benne *„nap nap után”*¹⁴ a Legfölségesebb és Mindenható hagyta, hogy a papok szegény és talán tisztátalan kezeibe kerüljön.

⁹ 1Cel 15, 3Társ 19.

¹⁰ PN 7.

¹¹ 3Társ 21-22.

¹² Végr 6.

¹³ Végr 7-8.

¹⁴ Int. I. 16-18.

Ferenc ámulva emlékszik vissza erre: „*Isten magasságbeli Fiából testi szemeimmel itt e földön semmi mást nem látok, mint szentséges testét és szentséges véréét.*”¹⁵

Az Eucharisztia iránti nagy áhítatban két alapvető mozzanat fonódott össze: a szeretet ama szegény föld iránt, amely az Egyház, amelyben Isten „*nap nap után leszáll ... és a pap kezébe adja magát*”,¹⁶ alázatosan alárendelve magát neki; és annak az Istennek a misztériumának szemlélése, aki az „alázat”¹⁷, aki nekünk adja magát „*a kenyér kicsiny alakjában*”.

Az Eucharisztia szegény és alázatos kenyerében Ferenc nemcsak az Egyház értékének emlékeztetőjét tartotta a kezében, hanem azt a szentséget is, amelyben minden nap szemlélhetjük Jézus logikáját: az alázatot és a szegénységet, mint az irgalmasság ajándékává válás egyetlen módjait.

Az Egyház és az Eucharisztia az a második örökség, amelyet Ferenc ránk hagyott: az a talaj, amelybe elültethetjük evangéliumi magunkat, hogy valóban keresztényivé váljon, és az a logika, amellyel nap mint nap táplálnunk kell magunkat, hogy az örök élet gyümölcseit teremjük.

¹⁵ *Végr* 10.

¹⁶ *Int. I.* 16-18.

¹⁷ *LRend* 28.

3. Testvérek, hogy békét hozzanak a világra

A testvérek ajándéka

A San Damianóban Ferenc megtalálta a helyét az életben. Semmi mást nem keresett. De Isten ismét meglepte, és egy váratlan ajándékkal ajándékozta meg: testvéreivel.

Velük kellene élnie „*a szent evangélium szerint*”¹⁸, és bejárnia a világot, hirdetve a békét¹⁹. Az evangélium magja a legbőségesebb gyümölcsöt kellene hogy teremje.

Egy hatalom nélküli testvériség

Ferenc így emlékezik vissza: „*És miután testvéreket adott mellém az Úr, senki sem mutatta meg nekem, mit kell tennem, hanem ezt ő, a Magasságbeli nyilatkoztatta ki nekem, hogy a szent Evangélium szerint kell élnem.*”²⁰

Első társaival nem egy piramis formájú Rendet, hanem egy kör alakot mutató testvéri közösséget akart létrehozni. Meg akarta szüntetni a feudális rendre jellemző vertikális hatalmi elvet. A szolgálat kölcsönösségét akarta megteremteni, amelyet az Evangéliumban látott felragyogni.

¹⁸ Végr 14-15.

¹⁹ Vö. Végr 23.

²⁰ Végr 14.

Még a feltételeknek is meg kellett felelniük ennek az álomnak: „*És senkit ne hívjanak priornak, hanem általában mindenkit kisebb testvérnek szólítsanak. És egyik a másiknak mossa meg a lábát*”²¹

Két személy garantálta volna ezt a stílust: az „előljáró”, mint „*miniszter és szolgálta*” a testvérek szolgálatában,²² mintegy „*anyaként*”, aki képes a közelségre és a gondoskodásra a nehéz időkben²³. Csak így teremthetnek a testvérek egymás között igazi „otthonosságot”²⁴ és „családiasságot”²⁵, hiteles gyümölcsöket és biztos garanciát az „Evangélium szerinti” együttélésre.

Ezt a logikát erősíti meg az, amit Ferenc egy meg nem nevezett miniszterhez szóló gyönyörű levelében írt: „tekintse *kegyelemnek*” azokat a nehézségeket, amelyeket testvérei vezetése során tapasztalt.²⁶ Az emberi kapcsolatok néha fájdalmas csodája az, ami – ha az evangélium nevében éljük meg – egy testvérjobb világhoz vezet.

EMLÉKEZTETŐ

- Nem egy piramis formájú Rend, hanem egy kör alakot mutató testvéri közösség
- Mindnyájan testvérek és kisebbek: egymás lábát mossák

²¹ RNB 6.3, 4.

²² Vö. RB 10.

²³ Vö. RB 6.

²⁴ Vö. RB 10, 5.

²⁵ Vö. RB 6, 7.

²⁶ LMin 2.

Tanúk, akik a békét hirdetik

A testvériességből fakad a második fontos gyümölcs: a béke tanúi és hírnökei legyenek.

Ferenc így emlékezik vissza a feladatra, amelyet az Úrtól kapott: *„Az Úr nyilatkoztatta ki nekem, hogy ezt a köszöntést használjuk: Az Úr adjon neked békességet!”*²⁷.

Ez sokkal több volt, mint egy egyszerű köszöntés: ez egy evangelizációs program volt. És ez csak akkor valósulhatott meg, ha igazi kisebb testvéreként maradtak meg a nép között. *„Tanulatlan és mindenkinek alávetett”* emberek²⁸: egyszerűségük és minoritásuk kellett hogy legyen a békeköszöntésük alapja és az a stratégia, amely ezt hitelessé tette.

A Regulában ezt így pontosította: *„mikor a világban járnak, ne civődjának, se szóharcot ne folytassanak, se másokat meg ne ítéljenek; hanem legyenek szelídek, békességszerzők és szerények; kedvesek és alázatosak, s nyíltan szóljanak mindenkihez, ahogyan illik.”*²⁹

Csak így, erőszaktól mentesen és alázatos alárendeltségükben erősen, tudták betölteni feladatukat: *„Ha valamilyen házba bemennek, először ezt mondják: Békesség e háznak.”*³⁰

És éppen azért, mert „kisebb testvérek” voltak, azaz *„az Úr udvari bolondjai, akiknek békére kell indítaniuk az emberek szívét”*³¹, Ferenc ismét a *Regula* ugyanazon szövegében röviddel korábban megtiltotta a testvéreknek, hogy lovagoljanak³². Nem járhatták a világot Krisztus lovagjaiként, hogy felülről rájuk erőltessék igazságuk erejét. Arra voltak hivatottak, hogy alázatosak maradjanak, *„alacsonysorsú-*

²⁷ Végr 23.

²⁸ Végr 19.

²⁹ Rb 3, 11.

³⁰ Rb 3, 12.

³¹ CAss 83.

³² Rb 3, 12.

ak és megvetettek, szegények és félkegyelműek, betegek, leprások és útszéli kéregetők közt”³³ élve.

Csak így lehetnek annak alázatos és békés jelenlétnek a példái, amelyre szükség van a tisztelet és a párbeszéd ösztönzéséhez. Csak így mozdíthatják elő a békét az Egyházban, a társadalomban és a világban.

Ma minden eddiginél jobban felismerjük, hogy a szelídek és alázatos szívűek útja - amilyen Jézus volt³⁴ - az egyetlen út, amely az embereket arra vezetheti, hogy őszintén keressék a béke útját. Egy olyan összekapcsolódó és sokrétű világ, mint a miénk, megköveteli a párbeszédet és együttműködést a feszültségek és a rivalizálás erőszakmentes kezeléséhez.

³³ Rnb 9,2.

³⁴ Vö. Mt 11,29.

A mag tovább csírázik

Az örökség, amely hív minket

Ez az a magja az örök életnek, amelyet Ferenc szívébe ültettek. Egy mag, amely a megfeszített Krisztus szeretetében tele van hittel és az emberek iránti irgalommal.

Hogy segítse növekedését, az Egyház szegény, de termékeny talajára bízta. Már itt el akarta kezdeni megvalósítani abban az evangéliumi álmod egy olyan békés világról, ahol mindannyian testvérek vagyunk.

Három kulcsfontosságú evangéliumi szava van ennek az értékes örökségnek:

- ♦ Irgalmasság a szegények iránt és a keresztre feszített Krisztus szeretete.
- ♦ Az Egyháznak való alárendeltség, amelyben egyedül Istennek az a szeretete lesz jelenvaló, amely magává az Eucharisziává válik.
- ♦ A szolgálatból és vendégszeretetből álló testvéri élet, amely előfeltétele annak, hogy hitelesen hirdethessük a kien-gesztelődést és a békét.

A mi felelősségünk

Ez egy olyan küldetés, amely ma is folytatódik. Felelősségteljes erőfeszítést követel tőlünk, hogy az evangéliumi élet magvát láthatóvá és gyümölcsözővé tegyük.

A ferences család férfiai és női tagjai immár 800 éve ezt a hivatást teszik jelenvalóvá. Családi szellemben, ki-ki a saját személyes hivatása szerint, „*a Szent Evangélium formája szerint*” él.

Amit mindannyiunktól elvárnak, az a keresztény életünk alázatos és szegény, mégis kitartó és nagylelkű magjának gyümölcsözővé tétele, legyünk bármilyen életállapotban is.

Igazi kereszténynek lenni azt is jelenti, hogy jó állampolgárok vagyunk. Valódi problémákkal foglalkozunk, és innovatív megoldásokat keresünk egy igazságosabb és testvériesebb világért. Ez az egyetlen módja annak, hogy reményt adjunk a békére.

Zarándokok a végső Város felé

Hogy el ne csüggedjünk ebben az elkötelezettségben, Ferenc arra emlékeztet minket, hogy „*zarándokok és jövevények vagyunk ebben a világban*”.³⁵ Olyan emberek, akik úgy élnek, hogy a végső Városra várnak.

A mi erőfeszítéseink a *zarándokok* erőfeszítései, olyan emberek erőfeszítései, akiknek nincsenek végső megoldásaik, de akik tudják, hová tartanak. Tudják, hogy az örökkévalóságra hivatottak, úgy, hogy közösségben éljenek az élő Istennel és közösségben éljenek egymással.

És tudják, hogy ez a közösség csak akkor lesz teljes és végleges, amikor „*Isten lesz minden mindenkben*”³⁶.

³⁵ Rb 6,2; IPt 2,11.

³⁶ IKor 15,28.

Úr Jézus Krisztus,
köszönjük az örök élet magját
amit Ferenben elültettél.

Köszönjük, mert a mag tovább csírázik,
nemzedékről nemzedékre.

Teremjen gyümölcsöt ez mindannyiunkban:
irgalmasságot a szegények iránt,
szeretetet irántad, a Megfeszített iránt,
hűséget az Egyházhoz,
szeretetet az Eucharisztia iránt,
testvériséget hatalom nélkül,
tanúságtételt a békéről.

Segíts nekünk, hogy „a szent evangélium mintája szerint” éljünk
ahol vagyunk és működünk.

A Lélek tegyen minket szenvedélyes keresztényekké, e kor polgáiraivá,
akik képesek kezelni a valós problémákat
és egy igazságosabb és testvériesebb világot keresnek.

És emlékeztess minket, hogy a remény zarándokai vagyunk,
úton a végső Város felé,
ahol Isten, a te Atyád és a mi Atyánk lesz minden mindenekben.
Ámen.

Rajtunk múlik, hogy gyümölcsöt teremjen.
A Miniszter Generálisok stb.

S. N: 01/26

Assisi, 2026. január 10.

zent Ferenc halálának 800. évfordulója 1226 – 2026

Br. Massimo Fusarelli, OFM
miniszter generális

Br. Amando Trujillo Cano, TOR
miniszter generális

Br. Carlos Alberto Trovarelli,
OFMConv
miniszter generális

Tibor Kauser, OFS
miniszter generális

Br. Roberto Genuin, OFMCap
miniszter generális

Sr. Daisy Kalamparamban
az IFC-TOR elnöke

FÜGGELÉK

Javaslatok a levél további tanulmányozásához:

Személyes reflexióhoz: Olvass el naponta egy részt, a félkövérrel szedett mondatoknál tartva egy kis szünetet. Használd az egyes részek végén található kérdéseket a reflexió elősegítésére.

Csoportban/közösségben: Mindhárom fő területre szánj egy-egy megbeszélést (60-90 perc). Ezt az időt gondosan tervezd meg, hogy mindenki saját magát adhassa egy odafigyelő légkörben.

Imákkal: Használd az egyes részek végén található tematikus imákat a reflexiód megnyitásához vagy lezárásához.

Ima az út megkezdéséhez (minden találkozó kezdetére)

Úr Jézus Krisztus,
aki meghívtad Ferencet, hogy a
nyomdokaidba lépjen, irgalmas szívet
adva neki

és szemeket, hogy a szegényekben
és a Megfeszítettben lássa arcodat,
Nyisd meg a mi szívünket is a te
Igéd előtt.

Küldd el Szentlelkedet hogy
megérthessük a drága örökséget
amelyet Ferenc ránk hagyott és mi is
a szent evangélium mintája szerint
éljünk.

Ámen.

1. A találkozás, ami mindent megváltoztat

✓ MA, KONKRÉTAN

Ebben az időben:

- Mutass irgalmasságot valaki felé, aki a periférián van
- Tölts el 10 percet csendben egy feszület előtt
- Írd le a naplódba: kik azok a „leprások”, akikkel találkozom?

Személyes és közösségi reflexióhoz:

- Megpróbálom felismerni korom „leprásait”: kik azok a kirekesztettek, akikkel találkozom?
- Mikor tapasztaltam már meg, hogy az irgalom jobban megváltoztat, mint a tökéletesség?
- Hol látom ma a feszület „nyitott szemeit”, amelyek rám tekintenek?

Imádság

Uram,

Te vezetted Ferencet a leprások közé és ott irgalmasságra tanítottad őt.

Nyisd meg a szemem hogy láthassam korom „leprásait”: a szegényeket, a kirekesztetteket, a premre szorultakat, akiket mindenki kerül és megvet.

Adj bátorságot, hogy elhagyjam a kényelmemet, hogy közelivé legyek, és felfedezzem, ki áll közel hozzám, azért, hogy osztozzam a sorsukban.

Taníts meg arra, hogy nem elég a szegénységet választani: irgalmasságot kell tanúsítanom, hogy a szívemet adjam, ne csak a dolgaimat.

Szabadíts meg a rivalizálás keserűségétől és vezess el a megosztás édességéhez.

Ámen.

2. Az Egyház, egy szegény, de termékeny föld

✓ MA, KONKRÉTAN

Ebben az időben:

- Megújult figyelemmel vegyél részt az Eucharisziában
- Érkezz 5 perccel korábban, hogy csendben felkészülhess
- Adj hálát az Egyházért, még szegénységében is

Személyes és közösségi reflexióhoz

- Hogyan élem meg az Egyházhoz való tartozásomat, annak szegénységében és gazdagságában egyaránt?
- Hová „ültetem el az evangéliumi magvamat”? Hol vannak a tanúságtételem helyei?
- Valóban az Eucharisztia a hetem középpontja? Hogyan lehetne még inkább az?

Imádság

Uram,

Te arra tanítottad Ferencet, hogy szeresse az Egyházat, az ő édesanyját, minden szegénységével együtt.

Én is szeretnék úgy dönteni, hogy elültetem a magomat ebben a szegény, de termékeny földben.

Szabadíts meg az ítélezés kísértésétől, a tökéletesek büszkeségétől,

azok gőgjétől, akik jobbnak hiszik magukat.

Taníts meg hogy meglássam az Egyházban azt a mezőt, ahol Te, a türelmes Magvető, továbbra is az evangélium magját hinted el.

Adj nekem nagy hitet a papokban, akinek szegény kezében Te adod oda magad továbbra is az Eucharisziában.

Ámen.

3. Testvérek, hogy békét hozzanak a világra

✓ MA, KONKRÉTAN

Ebben az időben:

- Kérj bocsánatot valakitől ahelyett, hogy mentegetőznél
- Hozz békét egy családi vagy munkahelyi konfliktusban
- „Mosd meg valakinek a lábát”: szolgálj uralkodás helyett

Személyes és közösségi reflexióhoz

- A kapcsolataim „kör alakúnak” vagy „piramisszerűnek” tűnnek? Hol ismerem fel, hogy hatalmat gyakorlok, nem pedig szolgálatot?
- Hogyan tudok valójában békét teremteni a környezetemben, amelyben élek?
- Inkább „lovag” vagyok (aki másokra ráerőltet dolgokat), vagy „kisebb testvér” (aki alázattal párbeszédet folytat)?

Imádság

Uram,

aki testvéreket adott Ferencnek,
taníts meg hogy megtudjam élni a
testvériséget.

Szabadíts meg az uralkodás vágyától,
a hatalom kísértésétől.

Add, hogy megértsem, hogy a
kapcsolatok nem piramisszerűen
épülnek fel, hanem körkörösén:
minden testvér, senki sem úr.

Taníts meg mások „lábát mosni”,

hogy szolgálja legyek és ne úr.

Add, hogy tudjam, hogyan kell
„anyának” lenni: elfogadó azokkal,
akik hibáznak, türelmes azokkal,
akikkel nehéz együtt lenni.

Segíts, hogy a kapcsolatok
nehézségeire nem kudarcként,
hanem kegyelemként tekintsek,

olyan alkalmakra, amikor a
szeretetben tudok növekedni.

Ámen.

Záró gondolat: A mag tovább csírázik

☑ Végső összefoglaló kérdések

- Ferenc hármass öröksége (irgalmasság, Egyház/Eucharisztia, testvériség/béke) közül melyiket érzem ma a legtávolabbinak az én életemtől és a mi életünkötől?
- Valószínűleg ez az a terület, ahol az Úr a növekedésre hív. Mit tehetsz konkrétan?
- A levél melyik mondata fogott meg engem és minket a legjobban? Miért?
- Írd le, jegyezd meg, és ismételd el a hét folyamán mint egy imaként.
- Milyen konkrét kötelezettséget szeretnék tenni ennek elolvasása után?
- Légy konkrét: ne azt, hogy „jobb akarok lenni”, hanem azt, hogy „felhívom azt a személyt ezen a héten”, „meglátogatom azt a beteg embert”, „bocsánatot kérek azért ...”.

Imádság

Uram, Béke Fejedelme,
tégy engem békéd eszközévé.

Taníts meg, hogy a te köszöntésedet
hozzam: „Az Úr adjon nektek
békességet!”

Nem üres szóként, hanem
életprogramként.

Segíts, hogy ne vitatkozzak, ne
ítélkezzek, hanem gyengéd, békés,
szelíd legyek.

Add, hogy megértsem, hogy nem

“lovagként” kell mennem, aki felülről
rákényszeríti az igazságot másokra.

Hanem úgy, mint “kisebb testvér/
nővér” aki alul van, aki alázattal
párbeszédet folytat, aki meghallgat,
mielőtt megszólal.

Tegyél azzá, aki hidakat épít, aki a
kiengesztelődés magjait hinti, aki
maga a békés jelenlét aki párbeszédre
és tiszteletre ösztönöz.

Ámen.

1226 — 2026

Franciscus

Eight Hundredth Anniversary of the Death of St. Francis